

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 5. februara 2021. godine
Br.:Ref.:RK1700/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI124/20

Podnosilac

MuhamedAli Ceçşülmedine

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda UZVP. ARJ. br. 139/2019 od
18. novembra 2019. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo MuhamedAli Ceçşülmedine sa prebivalištem u opštini Prizren (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [UZVP. ARJ. br. 139/2019] Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) od 18. novembra 2019. godine u vezi sa rešenjem [A. A. br. 534/2018] Apelacionog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Apelacioni sud) od 8. maja 2019. godine i rešenjem [A. br. 435/13] Odeljenja za upravne sporove Osnovnog suda u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud) od 5. juna 2018. godine.
3. Podnosilac zahteva je osporenu presudu primio 28. jula 2020. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gore navedene presude Vrhovnog suda, kojom su podnosiocu zahteva navodno povređena osnovna prava i slobode zagarantovane članovima 3. [Jednakost pred zakonom], 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 11. avgusta 2020. godine, Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) primio je zahtev podnosioca koji je dostavljen putem pošte.
7. Dana 26. avgusta 2020. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Gresu Caka-Nimani za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Bajram Ljatifi (predsedavajući), Safet Hoxha i Radomir Laban.
8. Dana 3. septembra 2020. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da dostavi popunjeni obrazac zahteva, kao i kopije (i) osporene presude [UZVP. ARJ. br. 139/ 2019] Vrhovnog suda od 18. novembra 2019. godine; (ii) rešenja [A. A. br. 534/2018] Apelacionog suda od 8. maja 2019. godine; (iii) rešenja [A. br. 435/13] Osnovnog suda od 5. juna 2018. godine; (iv) odluke [10/2013] Agencije za civilnu registraciju pri Ministarstvu unutrašnjih poslova (u daljem tekstu: Agencija za civilnu registraciju) od 21. januara 2013. godine; (v) odluke [200/1606] Kancelarije za civilno stanje u Prizrenu (u daljem tekstu: Kancelarija za civilno stanje) od 23. decembra 2011. godine; kao i (vi) žalbe izjavljene Apelacionom sudu i zahteva za vanredno preispitivanje sudske odluke koji je podnesen Vrhovnom sudu.

9. Dana 16. septembra 2020. godine, Sud je primio tražena dokumenta od podnosioca zahteva.
10. Dana 29. septembra 2020. godine, Sud je poslao (i) kopiju zahteva Vrhovnom sudu; i (ii) zahtev Osnovnom sudu da dostavi povratnicu koja dokazuje kada je podnosilac zahteva primio osporenu presudu Vrhovnog suda.
11. Dana 30. septembra 2020. godine, Osnovni sud je dostavio traženu povratnicu, koja dokazuje da je podnosilac zahteva osporenu presudu Vrhovnog suda primio 28. jula 2020. godine.
12. Dana 20. januara. 2021. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu da je zahtev neprihvatljiv.

Pregled činjenica

13. Na osnovu spisa predmeta, majka podnosioca zahteva je preminula 2011. godine. Kao rezultat toga, podnosilac zahteva je Kancelariji za civilno stanje podneo zahtev za izdavanje izvoda iz matične knjige umrlih za njegovu pokojnu majku, i taj izvod je primio 19. decembra 2011. godine.
14. Neodređenog datuma, kao rezultat njegovog nezadovoljstva zbog prezimena "Cezülmedini" koje je naznačeno u izvodu iz matične knjige umrlih za njegovu pokojnu majku, podnosilac zahteva je Kancelariji za civilno stanje podneo zahtev za ispravku njenog prezimena u matičnoj knjizi rođenih, matičnoj knjizi venčanih i matičnoj knjizi umrlih. Podnosilac zahteva je u svom zahtevu konkretno tražio da se upisano prezime njegove majke "Cezülmedini" ispravi u "Ceşülmedine".
15. Dana 23. decembra 2011. godine, direktor administracije u Kancelariji za civilno stanje je rešenjem [br. 200/1606] odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca za ispravku prezimena njegove majke u odgovarajućim knjigama. Ovim rešenjem je obrazloženo da je u izvodu iz matične knjige venčanih od 17. marta 1941. godine, izvodu iz matične knjige rođenih i izvodu iz matične knjige umrlih, prezime njegove pokojne majke "Cezülmedini" a ne "Ceşülmedine".
16. Dana 13. januara 2012. godine, podnosilac zahteva je protiv gore navedenog rešenja Administrativnog odeljenja pri Kancelariji za civilno stanje, izjavio žalbu Agenciji za civilnu registraciju.
17. Dana 21. januara 2013. godine, Komisija za razmatranje žalbi pri Agenciji za civilnu registraciju je odlukom [br. 10/013] odbila, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdila rešenje [br. 200/1606] Kancelarije za civilno stanje od 23. decembra 2011. godine.
18. Na osnovu spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva, dana 29. marta 2013. godine, podneo tužbeni zahtev Vrhovnom sudu. Dana 2. septembra 2013. godine, Vrhovni sud je obavestio podnosioca zahteva da je kao rezultat stupanja na snagu Zakona br. 06/L-054 o sudovima, za njegov tužbeni zahtev nadležan

Osnovni sud. Kao rezultat toga, podnosilac zahteva je, dana 4. septembra 2013. godine, podneo tužbeni zahtev Osnovnom sudu.

19. Dana 28. januara 2014. godine, Osnovni sud se rešenjem [P. br. 2237/12] oglasio nenadležnim za ovu pravnu stvar i odbacio tužbeni zahtev podnosioca zahteva. Osnovni sud je, između ostalog, utvrdio da *"[...] jasno proizilazi da radi odlučivanja u vezi zahteva za greške i ispravke podataka u matičnim knjigama nadležan je opštinski organ i da postupak koji se primenjuje za takve postupke je upravni postupak kao i akt koji se donosi kao rezultat tog postupka predstavlja upravni akt"*.
20. Dana 28. januara 2014. godine, podnosilac zahteva je podneo Osnovnom sudu zahtev za oslobađanje od *"obaveze plaćanja sudske takse"* za ulaganje žalbe protiv rešenja [P. br. 2237/12] od 28. januara 2014. godine, dok je 20. februara 2014. godine, podnosilac zahteva protiv gore navedenog rešenja Osnovnog suda izjavio žalbu Apelacionom sudu, u kojoj je, između ostalog, naveo (i) da je on, na osnovu dopisa Vrhovnog suda od 2. septembra 2013. godine, kojim je obavешten da je za njegov tužbeni zahtev nadležan Osnovni sud, dana 4. septembra 2013. godine, podneo tužbeni zahtev Osnovnom sudu; i (ii) da je utvrđenje Osnovnog suda da je isti nenadležan za razmatranje njegovog predmeta u suprotnosti sa ovim dopisom Vrhovnog suda. Na kraju, podnosilac zahteva je tražio od Apelacionog suda da usvoji njegovu žalbu, ukine osporeno rešenje Osnovnog suda i vrati njegov predmet na ponovno odlučivanje.
21. Dana 13. juna 2014. godine, Osnovni sud je rešenjem [P. br. 2237/12] odbio zahtev podnosioca zahteva za oslobađanje od plaćanja sudske takse. Podnosilac zahteva je protiv tog rešenja izjavio žalbu Apelacionom sudu.
22. Dana 11. februara 2019. godine, Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 3787/14], (i) odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva protiv rešenja [P. br. 2237/12] od 13. juna 2014. godine, u odnosu na zahtev za oslobađanje od plaćanja sudske takse, i (ii) usvojio žalbu podnosioca zahteva protiv rešenja [P. br. 2237/12] od 28. januara 2014. godine, kojim se Osnovni sud oglasio nenadležnim i vratio predmet Osnovnom sudu na ponovno odlučivanje.
23. U vezi sa rešenjem [P. br. 2237/12] Osnovnog suda od 28. januara 2014. godine, Apelacioni sud je naveo (i) da je na osnovu pravne pouke date u odluci Agencije za civilnu registraciju, podnosilac zahteva poučen da podnese Vrhovnom sudu tužbeni zahtev u upravnom sporu u roku od trideset (30) dana; i (ii) da je podnosilac zahteva iskoristio ovo pravno sredstvo u da je kao rezultat toga, dana 2. septembra 2013. godine, obavешten od strane Vrhovnog suda da je za ovaj upravni spor nadležan Osnovni sud. Shodno tome, Apelacioni sud je odlučio da se predmet vrati Osnovnom sudu na ponovno odlučivanje, *"sa predlogom da prilikom ponovljenog postupka oceni nadležnost i ako oceni da je Građanski odsek nenadležan, predmet prosledi nadležnom odeljenju istog suda"*.
24. Dana 5. juna 2018. godine, Osnovni sud je rešenjem [A. br. 435/13] odbacio tužbeni zahtev podnosioca zahteva zbog neplaćanja sudske takse. Osnovni sud je,

između ostalog, naveo (i) da je prvobitna tužba podneta ovom sudu 29. marta 2013. godine, i (ii) da je 1. januara 2017. godine, podnosiocu zahteva poslata opomena za plaćanje sudske takse, na osnovu koje se ista mora platiti u roku od petnaest (15) dana, “*pod pretnjom odbacivanja tužbe*”.

25. Dana 7. septembra 2018. godine, podnosilac zahteva je protiv gore navedenog rešenja izjavio žalbu Apelacionom sudu, navodeći da je isti oslobođen od plaćanja sudske takse.
26. Dana 8. maja 2019. godine, Apelacioni sud je rešenjem [A. A. br. 534/2018] odbacio, kao neblagovremenu, žalbu podnosioca zahteva. Apelacioni sud je, između ostalog, naveo (i) da je na osnovu povratnice, osporeno rešenje Osnovnog suda uručeno podnosiocu zahteva dana 16. avgusta 2018. godine; (ii) da je na osnovu stava 2. člana 49. (Postupak po pravnim lekovima) Zakona 03/L-202 o upravnim sporovima (u daljem tekstu: ZUP) i relevantne pravne pouke u pobijanom rešenju, podnosilac imao pravo da uloži svoju žalbu u roku od petnaest (15) dana od dana prijema pobijanog rešenja, odnosno do 31. avgusta 2018. godine. Kao rezultat toga, Apelacioni sud je pozivajući se na datum dostavljanja žalbe podnosioca zahteva putem pošte, 7. septembar 2018. godine, utvrdio da je žalba podneta van zakonom propisanog roka, pa je shodno tome, na osnovu podstava 1. člana 34. [bez naslova] ZUP-a, odbacio istu kao neblagovremenu.
27. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je podneo Vrhovnom sudu zahtev za vanredno preispitivanje gore navedenog rešenja, navodeći “*nepravično rešenje*”, “*nepotpuno, površno i minimalno obrazloženje*”, i “*kršenje ljudskih prava i diskriminaciju*”.
28. Dana 18. novembra 2019. godine, Vrhovni sud je presudom [UZVP. ARJ. br. 9/2019] odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca zahteva za vanredno preispitivanje gore navedenog rešenja Apelacionog suda i potvrdio odlučivanje pred Apelacionim sudom.

Navodi podnosioca zahteva

29. Podnosilac zahteva tvrdi da je presuda [UZVP. ARJ. br. 139/2019] Vrhovnog suda od 18. novembra 2019. godine doneta uz povredu njegovih osnovnih prava i sloboda zagarantovanih članovima 3. [Jednakost pred zakonom], 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava.
30. Podnosilac zahteva, između ostalog, navodi (i) da Vrhovni sud nije uzeo u obzir njegovo obrazloženje da je žalba podneta Apelacionom sudu po isteku roka zbog toga što je bio bolestan i da je o tome dostavio potrebne dokaze; (ii) da je prezime njegove majke falsifikovano od strane službenika Kancelarije za civilno stanje, navodeći da su svi potrebni dokazi o tačnom porodičnom prezimenu podneti uz njegov tužbeni zahtev pred Osnovnim sudom od 4. septembra 2013. godine; i (iii) da “*od Opštine Prizren pa do Vrhovnog suda, ljudi u ovim institucijama*

oduzimaju mi moja i najosnovnija ljudska prava, ne dozvoljavaju da se ispravi naše porodično prezime koje je falsifikovao neki kriminalac”.

31. Na kraju, podnosilac zahteva se obraća Sudu sa sledećim zahtevom: “*Ja i ostali sa prezimenom CEYSULMEDINE, želimo da se izbriše naše falsifikovano prezime CEZULMEDINI iz Matične knjige umrlih i rođenih, a da se upiše kao što je bilo. A bilo je naše porodično prezime CEYSULMEDINE, kao što dokazuju priloženi izvodi i lične karte. Falsifikator je falsifikovao ovo prezime negde 2008-me godine. A to se utvrđuje tako što, jer je drugi rukopis i drugo mastilo u odnosu na druge popunjene rubrike. Želim da Matična služba Prizren vama da dostavi na uvid Matičnu knjigu ili fotokopiju stranice od Matične knjige u vezi našeg falsifikovanog prezimena”.*

Relevantne zakonske odredbe

Zakon br. 03/L-202 o upravnim sporovima

Član 34.
[bez naslova]

1. *Sud će rešenjem odbaciti tužbu, ako utvrdi:*
1.1. *da je tužba podnošena nakon isteka roka ili je prevremena;*
[...]

Član 49.
(Postupak po pravnim lekovima)

1. *Protiv odluke suda, žalba se postavlja kompetentnom sudu na način utvrđen članom 28 ovog zakona.*
2. *Žalba se podnosi u roku od petnaest (15) dana od dana dostavljanja odluke suda.*
[...]

Ocena prihvatljivosti zahteva

32. Sud prvo ocenjuje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom.
33. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]
7. *Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.*

34. U nastavku, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani Zakonom. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47.
(Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48.
(Tačnost podneska)

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49.
(Rokovi)

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

35. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu [UZVP. ARJ. br. 139/2019] Vrhovnog suda od 18. novembra 2019. godine. Podnosilac zahteva je takođe naveo prava i slobode za koje tvrdi da su mu povređeni, u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona i podneo je svoj zahtev u skladu sa rokovima određenim u članu 49. Zakona.
36. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u stavu (2). pravila 39. (Kriterijum o prihvatljivosti) Poslovnika. Pravilo 39 (2) Poslovnika utvrđuje uslove na osnovu kojih Sud može razmatrati zahtev, uključujući i uslov da zahtev nije očigledno neosnovan. Pravilo 39 (2) konkretno propisuje:

Pravilo 39.
(Kriterijum o prihvatljivosti)

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

37. Ovo pravilo, na osnovu sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP), ali i sudske prakse Suda, omogućava poslednje pomenutom da proglasi zahtev neprihvatljivim kao “*očigledno neosnovan*” u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, “*očigledno neosnovani*” zahtevi se mogu svrstati u četiri zasebne grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi “*četvrtog stepena*”; (ii) navodi kategorisani kao “*očigledni ili evidentni nedostatak povrede*”; (iii) “*nepotkrepljeni ili neobrazloženi zahtevi*”; i na kraju, (iv) “*konfuzni i nejasni navodi*” (vidi, tačnije za koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao “*očigledno neosnovan*”, i specifičnosti četiri gore navedene kategorije navoda kvalifikovanih kao “*očigledno neosnovani*”, Praktični vodič ESLJP-a kroz uslove prihvatljivosti od 30. aprila 2020. godine; Deo III. Neprihvatljivost na temelju merituma; A. Očigledno neosnovana, stavovi 275 do 304).
38. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno ocenjujući da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na odgovarajuće navode podnosioca zahteva, u čijoj će oceni, Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojim je na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna ljudska prava i slobode zagarantovane Ustavom.
39. Sud podseća da su okolnosti konkretnog slučaja povezane sa zahtevom podnosioca zahteva pred Kancelarijom za civilno stanje u opštini Prizren za izdavanje izvoda iz matične knjige umrlih za njegovu pokojnu majku. Podnosilac zahteva je nezadovoljan prezimenom navedenim u tom izvodu, podneo Kancelariji za civilno stanje u opštini Prizren zahtev za ispravku prezimena u matičnoj knjizi rođenih, matičnoj knjizi venčanih i matičnoj knjizi umrlih. Kancelarija za civilno stanje i Komisija za razmatranje žalbi pri Agenciji za civilnu registraciju odbili su žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu. Nakon toga, podnosilac zahteva se obratio redovnim sudovima koji su takođe odbili njegov zahtev kao neosnovan. Prvi, odnosno Osnovni sud je odbacio isti zbog neplaćanja sudske takse; drugi, odnosno Apelacioni sud je odbacio isti kao neblagovremen; dok je Vrhovni sud potvrdio rešenje Apelacionog suda. Podnosilac zahteva, kao što je prethodno objašnjeno, osporava ova utvrđenja pred Sudom, navodeći povrede članova 3. [Jednakost pred zakonom], 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava. U prilog navodima o povredi ovih ustavnih članova, podnosilac zahteva navodi (i) da Vrhovni sud nije uzeo u obzir njegovo obrazloženje da je žalba uložena Apelacionom sudu po isteku roka kao rezultat toga što je bio bolestan; i (ii) da je prezime njegove majke falsifikovano, tražeći od Suda “*ispravku prezimena*” o kome je reč.
40. Sud na osnovu svoje sudske prakse i sudske prakse ESLJP-a, ocenjuje da navodi podnosioca zahteva predstavljaju “*nepotkrepljene ili neobrazložene*” navode. To stoga što je podnosilac zahteva samo pomenuo povredu članova Ustava, ne pružajući bilo kakvo obrazloženje i ne potkrepljujući svoje navode u pogledu načina na koji je osporena presuda Vrhovnog suda, uključujući i odluke

nižestepenih sudova, mogle rezultirati povredom njegovih osnovnih prava i sloboda zagarantovanih članovima 3, 24, 31. i 54. Ustava, respektivno.

41. Sud podseća da je dosledno naglašavao da samo pominjanje određenog člana Ustava, bez jasnog i relevantnog obrazloženja o tome kako je to pravo povređeno, nije dovoljno kao argument za aktiviranje zaštitnog mehanizma koji pružaju Ustav i Sud, kao institucija koja vodi računa o poštovanju ljudskih prava i sloboda (vidi, u ovom kontekstu, slučajeve Suda KIO2/18, podnosilac *Vlada Republike Kosovo [Ministarstvo životne sredine i prostornog planiranja]*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. juna 2019. godine, stav 36; i KI95/19, podnosilac *Ruzhdi Bejta*, rešenje o neprihvatljivosti od 8. oktobra 2019. godine, stavovi 30-31; vidi, takođe, Vodič ESLJP-a od 30. aprila 2020. godine kroz uslove prihvatljivosti; deo I. Neprihvatljivost na temelju merituma; A. Očigledno neosnovana; 4. Nepotkrepljene žalbe: nedostatak dokaza, stavovi 300 do 303).
42. Sud, takođe, podseća da je na osnovu člana 48. Zakona i stavova (1) (d) i (2) pravila 39. Poslovnika i svoje sudske prakse, dosledno naglašavao (i) da su stranke dužne da tačno razjasne i adekvatno iznesu činjenice i navode, i takođe (ii) da u dovoljnoj meri dokažu i potkrepe svoje tvrdnje o povredi ustavnih prava ili odredbi. Sud smatra da u okolnostima konkretnog predmeta to nije slučaj.
43. Shodno tome, Sud utvrđuje da su navodi podnosioca zahteva o povredi članova 3, 24, 31. i 54. Ustava, “nepotkrepljeni ili neobrazloženi navodi”, i samim tim neprihvatljivi kao očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je utvrđeno stavom (2) pravila 39. Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu da članom 113.7 Ustava, članovima 20, 47. i 48. Zakona i pravilom 39 (2) Poslovnika, dana 20. januara. 2021. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Gresa Caka-Nimani

Gresa Caka-Nimani

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

Arta Rama-Hajrizi